

การเปรียบเทียบพาดหัวข่าวอาชญากรรม หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นและภาพสะท้อนทางสังคม ในปัตตานีและขอนแก่น: การศึกษาทางภาษาศาสตร์สังคม*

อนงค์นาฏ นุศาสตร์เลิศ**

สุริยงค์ ลิ้มสังกาศ***

บทคัดย่อ

เป็นทราบกันโดยทั่วไปว่าเนื้อหาและภาษาข่าวอาชญากรรมที่ถูกนำเสนอบนหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในแต่ละที่นั้นมีความแตกต่างกันตามเหตุการณ์ของแต่ละท้องที่ อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า บรรณาธิการมีบทบาทสำคัญในการเลือกพาดหัวข่าวบนหน้าหนังสือพิมพ์นั้นอีกด้วย เช่นเดียวกับท้องถิ่นในภาคอีสานและภาคใต้ งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความถี่ในการนำเสนอพาดหัวข่าวอาชญากรรมหน้าหนึ่งจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดปัตตานีและจังหวัดขอนแก่น 2) เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบประเภทพาดหัวข่าวอาชญากรรมจากหนังสือพิมพ์ดังกล่าว 3) เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบลักษณะเด่นทางภาษาที่

* งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในโครงการสนับสนุนทุนวิจัยประจำปีงบประมาณ 2559 สืบเนื่องจากโครงการความร่วมมือ มข.-มอ.วิทยาเขตปัตตานี

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ติดต่อได้ที่: n.anongnard@gmail.com

*** อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ติดต่อได้ที่: Suriyong.I@psu.ac.th

ใช้ในการเขียนพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ดังกล่าว รวมถึงภาพสะท้อนทางสังคมที่ได้จากการแบ่งประเภทข่าวอาชญากรรมและการวิเคราะห์ภาษา ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดปัตตานีเป็นระยะเวลา 6 เดือนตั้งแต่เดือนมีนาคม-กันยายน 2559 ผลการวิจัยพบว่า ความถี่ของข่าวอาชญากรรมรวมถึงประเภทข่าวอาชญากรรมในจังหวัดขอนแก่นมีมากกว่าข่าวอาชญากรรมในจังหวัดปัตตานี ข่าวอาชญากรรมในจังหวัดปัตตานีที่ปรากฏในหน้าหนึ่งส่วนใหญเกี่ยวกับระเบิด ส่วนข่าวอาชญากรรมในจังหวัดขอนแก่นที่ปรากฏในหน้าหนึ่งอย่างเป็นลักษณะเด่นคืออาชญากรรมที่เกี่ยวกับการขโมย/ลักลอบ และลักษณะเด่นในการใช้ภาษาพาดหัวข่าวของทั้งสองท้องถิ่น ได้แก่ การใช้คำกริยาเรียงที่แสดงถึงท่าทางการก่อเหตุ การใช้อักษรย่อ การใช้ตัวเลข ส่วนการใช้ส่วนขยายแสดงถึงความรุนแรงเป็นลักษณะเด่นของภาคใต้ และการใช้คำที่แสดงความหมายเป็นนัยเป็นลักษณะเด่นของการใช้ภาษาของภาคอีสาน ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นถึงลักษณะทางสังคมที่สะท้อนถึงความแตกต่างของสองวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: หนังสือพิมพ์; ภาษาในข่าวอาชญากรรม; ภาคอีสาน; ภาคใต้

A Comparison of Local Newspaper Criminal Headlines in Pattani and Khon Kaen and the Social Attributes They Reflect: A Sociolinguistic Study^{*}

Anongnard Nusartlert^{**}

Suriyong Limsangkass^{***}

Abstract

It is well known that content and language used in criminal news presented on front page of local newspapers differ because of the incidents occurring in each location. However, it cannot be denied that editors play an important role in choosing the headlines to be printed on the front page of newspaper and this is true in Isan and the South of Thailand. Therefore, this research aimed 1) to compare the frequency of front page newspaper criminal headlines between Pattani and Khon Kaen, 2) to analyze and compare types of

^{*} This research received funding from 2016 Huso-KKU grant according to the cooperation of Faculty of Humanities and Social Sciences between Khon Kaen University and Prince of Songkla University Pattani Campus.

^{**} Lecturer, Department of English, Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University. e-mail: n.anongnard@gmail.com

^{***} Lecturer, Department of Western languages, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani Campus. e-mail: Suriyong.l@psu.ac.th

criminal news in those local newspapers, and 3) to analyze and compare language used including social factors reflected in the language in those local newspapers. The data were collected from local newspapers in Khon Kaen and Pattani from March to November 2016, a period of 6 months. The results were that the frequency of criminal headlines in Isan was higher than in Pattani. The dominant types of criminal news in Pattani were criminal news concerning bombings whereas the dominant types of criminal news in Isan were headlines concerning criminal in temple. The dominant style of the language of both local newspaper headlines were using serial verbs to show actions and using abbreviations and numbers. Moreover, complements to indicate severe situations was the dominant style of the Southern local newspaper whereas using indirect meaning of words was the dominant style of the language used in Isan. This research reveals different social attributes of the two cultures reflected in the types of criminal news and the language used.

Keywords: newspaper; language in crime news; Northeastern Thailand;
Southern Thailand

1. บทนำ

รูปแบบการรายงานข่าวที่นิยมใช้กันอยู่ทั่วไปในวงการหนังสือพิมพ์ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ พาดหัวข่าว ย่อหน้านำ และตัวข่าว (Bell, 1991) เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า พาดหัวข่าวเป็นการสรุปรายงานข่าวและเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจผู้อ่านได้มากที่สุด (Shostak & Gillespie, 2014) เนื่องจาก พาดหัวข่าวเป็นสิ่งที่ผู้อ่านจะสังเกตเห็นและหยิบหนังสือพิมพ์ขึ้นมาอ่าน (Danuta, 1998) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การเขียนหัวข้อย่อยข่าวเป็นสิ่งสำคัญและมีใช้เป็นเพียงการสรุปรายงานข่าวที่ดีที่สุดเท่านั้น แต่ยังเป็นส่วนที่ผู้เขียนคิดแล้วจะดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านมากที่สุด

จากแนวคิดดังกล่าว จึงเป็นคำถามที่น่าสนใจว่า หากหัวข้อย่อยข่าวเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจผู้อ่าน ดังนั้นภาษาในหัวข้อย่อยข่าวจะมีลักษณะเด่นทางด้านคำ วลี โครงสร้าง และไวยากรณ์หรือไม่ จากการทบทวนวรรณกรรมเบื้องต้นพบว่า ภาษาพาดหัวข่าวน่าจะมีลักษณะการใช้ภาษาบางอย่างที่น่าสนใจเนื่องจากภาษาที่ใช้ในการพาดหัวข่าวเป็นภาษาที่มีลักษณะโดดเด่นเฉพาะตัว โดยมีลักษณะการใช้คำ วลี โครงสร้างและไวยากรณ์ที่แตกต่างจากไวยากรณ์ที่ใช้กันโดยทั่วไป (Danuta, 1998) ผ่าน บาลโพธิ์ (2549) ได้กล่าวไว้ในงานเขียนชิ้นหนึ่งว่า นักข่าวเป็นชุมชนภาษาหนึ่ง (linguistic community) ที่เป็นกลุ่มชำนาญการพิเศษเฉพาะทาง ดังนั้นนักข่าวจึงมีทำเนียบภาษาหรือลักษณะการใช้ภาษาที่เป็นลักษณะเด่นของตน ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า ภาษาในหัวข้อย่อยข่าวจะมีลักษณะเด่นทางด้านคำ วลี โครงสร้างและไวยากรณ์ที่โดดเด่น

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาโครงสร้างภาษาในหัวข้อย่อยข่าว โดยมุ่งความสนใจไปที่การใช้คำและโครงสร้างที่เป็นลักษณะเด่น ผู้วิจัยสนใจศึกษาหัวข้อย่อยข่าวในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นของจังหวัดที่เป็นตัวแทนในภาคอีสานและจังหวัดที่เป็นตัวแทนในภาคใต้ เนื่องจากเป็นที่ทราบกันดีว่า ภาคอีสานและภาคใต้เป็นภูมิภาคสำคัญของประเทศไทยที่มีวัฒนธรรมที่โดดเด่นและมีอัตลักษณ์เฉพาะตัวสูงที่แสดงออกทางการแต่งกาย ภาษาถิ่น การดำรงชีวิต ดังนั้น การเปรียบเทียบในสองภูมิภาคที่มีวัฒนธรรมและอัตลักษณ์แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดน่าจะแสดงให้เห็น

เห็นถึงการให้ความสำคัญกับเรื่องต่างๆ ที่แตกต่างกันได้อย่างชัดเจน อนึ่ง งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งความสนใจไปที่ชาวอาชญากรรมเป็นหลัก ตามที่ ปรีธดา เริงศักดิ์ (2554) กล่าวว่า ชาวอาชญากรรมเป็นชาวที่สะท้อนถึงความผิดปกติของสังคม การรายงานเหตุการณ์ทางสังคมดังกล่าวจะช่วยเตือนภัยให้ผู้อ่านระมัดระวังตัว จากแนวคิดนี้ ผู้วิจัยสังเกตว่า ชาวอาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นชาวที่เกี่ยวข้องกับความพลอดภัยของชีวิตและความเป็นอยู่ของประชากรรวมถึงความมั่นคงของประเทศ โดยเฉพาะในภาคใต้ที่มีชาวอาชญากรรมที่รุนแรงและเรื้อรัง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า การศึกษาชาวอาชญากรรมเป็นประเด็นเร่งด่วนที่ควรจะศึกษา

ทั้งนี้ เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า ในหลายๆ ภูมิภาคมีการนำเสนอชาวอาชญากรรม อย่างไรก็ตามในเรื่องการเทียบเคียงข้อมูล ผู้วิจัยเห็นว่า หากมีการเทียบเคียงภาคใต้กับภาคอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาคอีสาน น่าจะทำให้เห็นข้อแตกต่างของการนำเสนอหัวข้อชาวอย่างไม่มีข้อสงสัย เนื่องจากภาคใต้มีประเด็นเรื่องความไม่สงบแต่ภาคอื่นไม่มี แต่หากศึกษาเปรียบเทียบการนำเสนอชาวภาคใต้กับภาคอีสาน จะเป็นการลดความโน้มเอียงเรื่องความเท่าเทียมของข้อมูล เนื่องจากภาคใต้และภาคอีสานมีเขตแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน และมีชาวเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นทั้งสองภูมิภาค ได้แก่ กรณีความมั่นคงในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และกรณีข้อพิพาทเขตแดนของไทยกัมพูชาซึ่งเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไป ดังนั้นในการวิเคราะห์พาดหัวชาวอาชญากรรมในทั้งสองภูมิภาคน่าจะสามารถเทียบเคียงกันได้โดยมีความโน้มเอียงน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับคู่เทียบอื่น ดังนั้นการเปรียบเทียบพาดหัวชาวอาชญากรรมระหว่างภาคใต้กับภาคอีสานน่าจะเป็นช่องทางหนึ่งที่สามารถแสดงออกให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับเรื่องต่างๆ แสดงออกทางประเภทหัวข้อข่าวและลักษณะทางสังคมที่สะท้อนจากการใช้ภาษาได้เป็นอย่างดี

ในประเด็นการศึกษาลักษณะทางสังคมที่สะท้อนจากภาษาในหัวข้อข่าวและภาษาข่าว พบว่ามีผู้ศึกษาไว้บางส่วน อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และ วริษฐา จันทรัฐ (2554) พบว่าภาษาในพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์รายวันไทยมีการใช้ถ้อยคำที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกได้ถึงความรุนแรงผ่านทางภาษา และพบว่าในภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันไทยมีคำกริยาที่มีความหมายแฝงที่สื่อถึงท่าทาง มีส่วนขยายที่สื่อถึงความรู้สึก

ของผู้เขียนข่าว และมีการใช้กรรมวาจก ลักษณะการใช้ภาษาดังกล่าวเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าภาษาในพาดหัวข่าวมีตัวบ่งชี้ที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นอัตวิสัย ผลการวิจัยของอมรา ในเรื่องความเป็นอัตวิสัยในภาษาข่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของกิตมา อินทรมพรรย์ (2557) ที่ได้ศึกษาภาษาตัวบ่งชี้อัตวิสัยในพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ ความน่าเชื่อถือและเนื้อข่าวในสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ สื่อวิทยุ และสื่อโทรทัศน์ ได้เป็นอย่างดี กิตมาพบว่า ในสื่อหนังสือพิมพ์มีการใช้ตัวบ่งชี้อัตวิสัยในการนำเสนอข่าวมากที่สุด เมื่อเทียบกับสื่ออื่นๆ นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์ยังมีการใช้คำกริยาแฝงแสดงอารมณ์มากที่สุด รองลงมาเป็นคำกริยาแสดงความรู้สึกและการประเมินค่า และคำกริยาแสดงคุณลักษณะ นอกจากนี้งานวิจัยดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า ภาษาสื่อมีการใช้ที่แตกต่างกับทำเนียบภาษาอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัดและมีลักษณะการใช้เฉพาะตน

ประเด็นการศึกษาเกี่ยวกับข่าวอาชญากรรม พบว่า มีผู้สนใจศึกษาไว้จำนวนหนึ่ง เพ็ญภา คล้ายสิงห์โต (2554) ได้ศึกษาโครงสร้างของภาษาพาดหัวข่าว การใช้ภาษาและอุดมการณ์ที่แฝงในภาษาประเภทข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์ พบว่า หนังสือพิมพ์นิยมใช้โครงสร้างที่แสดงถึงเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด รองลงมาเป็นการนำเสนอสาเหตุของความรุนแรงและความรุนแรง นอกจากนี้เพ็ญภายังพบว่าการนำเสนอข่าวอาชญากรรมไทยสะท้อนให้เห็นถึงอุดมการณ์ทางเพศสภาพที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง นอกจากนี้ ดวลประโคน และคทวนิช (Duanprakhon & Gadavanij, 2014) ได้วิเคราะห์วาทกรรมในพาดหัวข่าว โดยเน้นการวิเคราะห์ข่าวอาชญากรรมที่ก่อโดยวัยรุ่นในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ข่าวอาชญากรรมวัยรุ่นในประเทศไทยมีการใช้ภาษา เช่น การใช้คำกริยาแสดงความรู้สึก อุดมการณ์ หรือลัทธิ เป็นต้น ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับข้อค้นพบของปริณดา เรืองศักดิ์ (2554) และชนกพร อังศุวิริยะ (2557) ปริณดา ศึกษาข่าวอาชญากรรมกับการเล่าเรื่องผ่านหนังสือพิมพ์ พบว่า ข่าวอาชญากรรมมักใช้ภาษาที่รุนแรง เร้าใจ และก่อให้เกิดอารมณ์ร่วม มีการเล่าเรื่องให้ผู้อ่านรู้สึกคล้ายกับการอ่านนวนิยาย ส่วนข้อค้นพบของชนกพร ที่ได้ศึกษาวาทกรรมความรุนแรงในสิ่งพิมพ์รายสัปดาห์ได้ พบว่า ข่าวอาชญากรรมในภาคใต้มีพาดหัวข่าวที่มีการกำหนดตำแหน่งประธาน โดยให้ผู้ก่อการร้าย ผู้รับผิดชอบต่อเหตุการณ์ ผู้ได้รับผลกระทบ และผู้สังเกตการณ์ อยู่ในตำแหน่งเป็นประธานในพาดหัวข่าวนั้นๆ

จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การศึกษาภาษาพาดหัวข่าวมีลักษณะภาษาที่เป็นลักษณะเด่นสามารถสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะทางสังคมได้ ผู้วิจัยจึงมีสมมติฐานในงานวิจัยชิ้นนี้ว่า การนำเสนอข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ทั้งสองภูมิภาคน่าจะมีการเลือกนำเสนอข้อมูลที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังมีสมมติฐานว่า การศึกษาภาษาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ทั้งสองภูมิภาคน่าจะแสดงให้เห็นถึงคำและโครงสร้างในการใช้ภาษาพาดหัวข่าวที่แตกต่างกัน อีกทั้งความแตกต่างของภาษาพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้งสองภูมิภาคจะสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะทางสังคมที่แตกต่างกัน

จากการศึกษางานวิจัยชิ้นนี้ ผลการวิจัยที่ได้จะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในความแตกต่างของทั้งสองวัฒนธรรมอีสานและใต้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักบริหารในหน่วยงานต่างๆ ที่ต้องทำงานข้ามวัฒนธรรมอีสาน-ใต้ ในด้านการทำความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมผ่านการเน้นความสำคัญในการนำเสนอข่าว นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชนในด้านการเขียนพาดหัวข่าว อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการศึกษาวัฒนธรรมแบบเปรียบเทียบในสังคมอื่นๆ ผ่านทางภาษา

2. วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบประเภทพาดหัวข่าวอาชญากรรมจากพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์รายวันท้องถิ่นในจังหวัดปัตตานีและจังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบลักษณะทางภาษาที่ใช้ในการเขียนพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ดังกล่าว
3. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะทางสังคมที่สะท้อนจากการนำเสนอข่าวในข้อ 1 และลักษณะทางสังคมที่สะท้อนจากการใช้ภาษาในข้อ 2

3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ขั้นตอนการคัดเลือกกลุ่มข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยคัดเลือกกลุ่มข้อมูลด้วยการเก็บและรวบรวมรายชื่อหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นอีสานและใต้ที่จัดจำหน่ายในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดปัตตานีตามลำดับ จากเว็บไซต์สาธารณะของสมาคมหนังสือพิมพ์ส่วนภูมิภาคแห่งประเทศไทย (สภท.) โดยคัดเลือกหนังสือพิมพ์ที่เป็นที่รู้จักของคนในท้องถิ่นที่มีวางขายโดยสม่ำเสมอเป็นรายสัปดาห์ โดยถือว่าหนังสือพิมพ์ทุกฉบับเป็นตัวแทนของแต่ละท้องถิ่นอีสาน-ใต้ จึงทำการคัดเลือกด้วยวิธีสุ่ม (sampling) เลือกหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นละ 2 ฉบับโดยการจับสลาก ทั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นละ 2 ฉบับ เนื่องจากผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 27 สัปดาห์ (6 เดือน) ดังนั้น จะเป็นการเก็บข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ทั้งสิ้น 54 ฉบับต่อ 1 ท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้ได้จำนวนพาดหัวข่าวที่มากพอที่จะสามารถนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทั้งทางด้านความถี่และภาษาได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ หนังสือพิมพ์ของภาคใต้ที่คัดเลือกข้อมูลมาได้มี 2 ฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์โฟกัสและหนังสือพิมพ์ข่าวใต้ ส่วนหนังสือพิมพ์ในภาคอีสานที่คัดเลือกมาได้มีจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์เสียงอีสานและหนังสือพิมพ์ไทยเสรี

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 6 เดือน ในช่วงวันที่ 1 มีนาคม 2559-30 กันยายน 2559 ที่มีการวางขายในจังหวัดขอนแก่นและปัตตานี รวมทั้งสิ้น 27 สัปดาห์ ทั้งนี้ผู้วิจัยนับเป็น 6 เดือนเนื่องจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นส่วนใหญ่มีการนำเสนอข่าวเป็นช่วง เช่น มีนาคม-เมษายน เมษายน-พฤษภาคม ไปเรื่อยๆ จนถึงเดือนกันยายน รวม 6 ช่วง นับเป็น 6 เดือน

จากนั้นผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นรายสัปดาห์เนื่องจากการศึกษาพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งเป็นการศึกษาข้อมูลภาษาที่นักหนังสือพิมพ์คัดเลือกข้อมูลแล้วว่าน่าสนใจและมีความสำคัญ กล่าวคือ ได้รับการ

คัดเลือกแล้วว่าเป็นหัวข้อที่น่าสนใจของคนในท้องถิ่น มีความสำคัญและเหมาะสมที่จะเป็นพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์นั้นๆ ดังนั้นการคัดเลือกหัวข้อข่าวจากแหล่งข้อมูลดังกล่าวจึงสามารถบอกถึงลักษณะทางสังคมและการให้ความสำคัญที่สะท้อนจากลักษณะทางภาษาและประเภทหัวข้อข่าวตามลำดับได้เป็นอย่างดี

3.2 ขั้นตอนและวิธีการในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น การวิเคราะห์เนื้อหาและการวิเคราะห์ภาษา ในการวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยจะกำหนดประเภทหัวข้อข่าวในตารางและแยกประเภทหัวข้อข่าวในแบบบันทึกการรวบรวมข้อมูล หากมีหัวข้อข่าวใดที่ไม่สามารถแยกประเภทได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยนำหัวข้อข่าวนั้นไปสัมภาษณ์ผู้พูดภาษาไทย 5 คน ว่าหัวข้อข่าวดังกล่าวจัดอยู่ในประเภทใด เมื่อได้ผลการวิเคราะห์ทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยจะนำหัวข้อข่าวอาชญากรรมทั้งหมดไปวิเคราะห์หาประเภทข่าวอาชญากรรมและเพื่อหาลักษณะเด่นทางภาษาต่อไป

ในการวิเคราะห์ลักษณะทางภาษาที่เป็นลักษณะเด่นของแต่ละประเภทข่าว ผู้วิจัยได้ใช้หลักในการวิเคราะห์ประโยคและไวยากรณ์ของอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2553) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนในการวิเคราะห์ภาษาดังนี้

การวิเคราะห์ครั้งที่ 1 ผู้วิจัยนำหัวข้อข่าวอาชญากรรมมารวมกัน จากนั้นทำการสังเกตไวยากรณ์หรือลักษณะภาษาที่เป็นลักษณะเด่นของแต่ละประเภทข่าว

การวิเคราะห์ครั้งที่ 2 ผู้วิจัยจะนำผลความถี่ ผลการวิเคราะห์ประเภทข่าวอาชญากรรม และการใช้ภาษาที่พบมาเปรียบเทียบกับข่าววัฒนธรรม จากนั้นทำการเปรียบเทียบในสองวัฒนธรรมอีสานได้ว่า มีลักษณะเด่นอย่างไร จากนั้นทำการสรุปผลและอภิปรายผล

4. ผลการวิเคราะห์

จากการรวบรวมพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น พบว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคใต้มีการนำเสนอพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งทั้งสิ้น 147 หัวข้อข่าว ส่วนหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นอีสานมีการนำเสนอพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งทั้งสิ้น 95 หัวข้อข่าว โดยความถี่ที่ปรากฏในข่าวอาชญากรรมมีความแตกต่างกัน จากการวิเคราะห์พาดหัวข่าวอาชญากรรมหน้าหนึ่งที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ทั้งสองภาคในช่วงหกเดือนพบว่า หนังสือพิมพ์ภาคใต้มีหัวข้อข่าวหน้าหนึ่งอาชญากรรมทั้งสิ้น 12 หัวข้อข่าว คิดเป็นร้อยละ 8.16 ของหัวข้อข่าวทุกประเภทที่ปรากฏในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาคใต้ และพาดหัวข่าวอาชญากรรมหน้าหนึ่งที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ภาคอีสานมีทั้งสิ้น 20 หัวข้อข่าว คิดเป็นร้อยละ 21.05 ของพาดหัวข่าวทั้งหมดที่ปรากฏในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ภาคอีสาน

ตารางที่ 1

ความถี่ในการนำเสนอพาดหัวข่าวอาชญากรรมหน้าหนึ่งในภาคอีสานและภาคใต้

ภาค	มี.ค.- เม.ย.	เม.ย.- พ.ค.	พ.ค.- มิ.ย.	มิ.ย.- ก.ค.	ก.ค.- ส.ค.	ส.ค.- ก.ย.	ก.ย.- ต.ค.	รวม
ใต้		10	2					12
อีสาน	1	4	1	3	2	4	5	20

ผลการวิเคราะห์ พบว่า การนำเสนอพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของภาคอีสานและภาคใต้มีความแตกต่างกันทั้งด้านความถี่และการกระจายการนำเสนอข่าว กล่าวคือ ภาคอีสานมีความถี่ในการนำเสนอพาดหัวข่าวอาชญากรรมหน้าหนึ่งด้วยความถี่รวมที่มากกว่าการนำเสนอข่าวอาชญากรรมหน้าหนึ่งของภาคอีสานเกือบสองเท่า นอกจากนี้พบว่า ภาคอีสานมีการนำเสนอข่าวอาชญากรรมกระจายออกไปทุกเดือน ในขณะที่ภาคใต้มีการนำเสนอข่าวในช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม เท่านั้น

หลังจากที่ได้ผลการวิเคราะห์ด้านความถี่แล้ว ผู้วิจัยนำพาดหัวข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่งของทั้งภาคอีสานและภาคใต้ไปวิเคราะห์ประเภทอาชญากรรมที่พบเพื่อดูการให้ความสำคัญและการเลือกหัวข้อข่าวให้เป็นพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง ทั้งนี้

เพื่อเป็นการเปรียบเทียบการเลือกนำเสนอข่าวของท้องถิ่นทั้งสองว่ามีการเลือกนำเสนอข่าวหน้าหนึ่งที่แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ซึ่งผลการวิเคราะห์ประเภทอาชญากรรมพบว่า สามารถแบ่งออกได้ 7 ประเภท ดังนี้ ยาบ้า/ การพนัน ลักขโมย/ ลักลอบ กลุ่มผู้มีอิทธิพล หลอกหลวง ฆาตกรรม ระเบิด ทุจริต ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2

ประเภทข่าวอาชญากรรมและความถี่ในการนำเสนอข่าวหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์ภาคอีสานและภาคใต้

ลำดับที่	ประเภท	ความถี่ (ร้อยละ)	
		ภาคอีสาน	ภาคใต้
1.	ลักขโมย / ลักลอบ	9 (45)	
2.	ยาบ้า/ การพนัน	8 (40)	2 (16.67)
3.	กลุ่มผู้มีอิทธิพล	1 (5)	
4.	หลอกหลวง	1 (5)	
5.	ฆาตกรรม	1 (5)	
6.	ระเบิด		9 (75)
7.	ทุจริต		1 (8.33)
	รวม	20	12

ผลการวิเคราะห์ประเภทข่าวอาชญากรรมในภาคอีสานและภาคใต้ พบว่าการนำเสนอข่าวอาชญากรรมในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์อีสานและหนังสือพิมพ์ภาคใต้มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ การนำเสนอข่าวในภาคอีสานมีข่าวอาชญากรรมที่แบ่งเป็นประเภทย่อยมากกว่า โดยพบประเภทการนำเสนอทั้งสิ้น 5 ประเภท ในขณะที่การนำเสนอข่าวอาชญากรรมในภาคใต้มีการแบ่งประเภทย่อยได้ 3 ประเภท ซึ่งถือเป็นครึ่งหนึ่งของการนำเสนอข่าวในภาคอีสาน

จากตารางพบว่า การนำเสนอข่าวอาชญากรรมในภาคอีสานมีการนำเสนอในเรื่องลักขโมย/ ลักลอบ มากที่สุด (45%) รองลงมาเป็นเรื่องยาบ้าและการพนัน (40%) ส่วนประเภทข่าวอาชญากรรมที่มีการนำเสนอแต่เป็นจำนวนน้อยได้แก่ ข่าวอาชญากรรมเกี่ยวกับกลุ่มผู้มีอิทธิพล หลอกหลวง และการฆาตกรรม อย่างละ 5% ตามลำดับ

ส่วนการนำเสนอข่าวอาชญากรรมหน้าหนึ่งในหนังสือพิมพ์ภาคใต้ พบว่า มีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับระเบิดมากที่สุด (75%) รองลงมาเป็นข่าวยาบ้า/ การพนัน (16.67%) และการทุจริต (8.33%) ตามลำดับ

หลังจากการวิเคราะห์ประเภทข่าวอาชญากรรมที่พบ ผู้วิจัยได้นำหัวข้อข่าวทั้งหมดมาวิเคราะห์ว่าจันลีลาหรือภาษาที่ใช้เพื่อเปรียบเทียบความรุนแรงในการใช้ภาษาในการนำเสนอข่าวของภาคอีสานและภาคใต้

ผลการวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอข่าวในภาคใต้และภาคอีสาน พบว่า มีการใช้ภาษาเพื่อการนำเสนอข่าวที่เป็นลักษณะเด่น 5 รูปแบบ ได้แก่ การใช้กริยาเรียงที่สื่อถึงท่าทาง การใช้อักษรย่อ การใช้ตัวเลข การใช้ส่วนขยายที่แสดงถึงความรุนแรง และการใช้คำที่มีความหมายเป็นนัย ดังตาราง

ตารางที่ 3

ลักษณะเด่นทางภาษาที่ใช้ในพาดหัวข่าวอาชญากรรมหน้าหนึ่งในภาคอีสานและภาคใต้

ลำดับ ที่	ลักษณะเด่น	ภาคใต้		ภาคอีสาน	
		ตัวอย่างคำ	ตัวอย่าง ประโยค	ตัวอย่างคำ	ตัวอย่าง ประโยค
1.	การใช้คำกริยาเรียงที่แสดงถึงท่าทางการก่อเหตุ	ระเบิดเคลื่อน, ดับคา, สั่งตรง, รุมถล่ม, กราดยิง	ระเบิดเคลื่อน ยะหริ่ง สั่งตรงกำลัง เข้มนั้นบืออาร์ เ็นหยุดคุย	บุกจับ, ล่อซื้อ, บุกจับ, จับคา, ออกอาละวาด, สกัดจับ, ย่องขโมย,	โจรย่องขโมย ผ้าไตรในวัด สูญร่วมร้อย ผืน
2.	การใช้อักษรย่อ	อปท. จว. รตอ. จนท. อบต.	ปัตตานีตาย เป็นเบือ! 2 ลูกเณร – จนท. อบต.	จยย. อบต. กก. นศ. สจ. ชรบ.	จับแก๊งค์ สามเณรตักตัก ถอดผ้าเหลือง ออกตระเวน ขโมยจยย.

ลำดับ ที่	ลักษณะเด่น	ภาคใต้	ภาคอีสาน
3.	การใช้ตัวเลข	82 240 72 บุกบ่อนไก่ ชนอดีตสจ. รวบนักพนัน กว่า 240 คน	3 200 6 หนองคายยึด กัญชาแห้ง 200 กก. มูลค่า 3 ล้านบาท
4.	การใช้ส่วนขยาย แสดงถึงความ รุนแรง	เบือ เคลื่อน ปัตตานีตาย เป็นเบือ! 2 ลูกเณร – จนท. อบต.	(ไม่มี) (ไม่มี)
5.	การใช้คำที่แสดง ความหมายเป็น นัย	(ไม่มี) (ไม่มี)	ทรีพี ล้าง จับทรีพีใช้ อีโต้ฟันฟอ ก่อนจุดไฟ เผาอำพราง

จากตารางแสดงให้เห็นว่า การพาดหัวข่าวอาชญากรรมในภาคใต้และภาคอีสานมีการใช้ภาษาที่เหมือนกันในด้าน การใช้คำกริยาเรียงที่แสดงถึงท่าทางการก่อเหตุ การใช้อักษรย่อ และ การใช้ตัวเลข นอกจากนี้ยังพบว่า การนำเสนอข่าวในอีสานและใต้มีการใช้ภาษาที่แตกต่างกันอีกด้วย กล่าวคือ การนำเสนอพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งอาชญากรรมในภาคใต้มีลักษณะเด่นในการใช้ส่วนขยายแสดงถึงความรุนแรง ส่วนการนำเสนอพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งอาชญากรรมในภาคอีสานมีลักษณะเด่นในการใช้คำที่แสดงความหมายเป็นนัย ในส่วนของการแสดงผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจะนำเสนอรูปแบบที่พบ ดังนี้

4.1 การใช้กริยาเรียงที่แสดงถึงท่าทางการก่อเหตุ

การใช้กริยาเรียงเป็นรูปแบบที่พบมากทั้งในพาดหัวข่าวภาษาอีสานและพาดหัวข่าวภาคใต้ ผลการวิเคราะห์พาดหัวข่าวพบการใช้กริยาเรียงดังตัวอย่าง

- (1) รุ่มกล่อมชุดสืบ บุกรโรงบาลรตอ.พร้อมลูกน้องดับ 3 เจ็บ 6 (ภาคใต้)
- (2) กราดยิงชุมชนเด็กกวางบีมซ้ำ (ภาคใต้)
- (3) นครพนมเผาทำลายกัญชาจาก 72 คดี รวม 6,372 กก. (ภาคอีสาน)
- (4) โจรย่องขโมยผ้าไตรในวัดบุญร่วมร้อยผืน (ภาคอีสาน)

จากตัวอย่างประโยคที่ 1-4 จะเห็นได้ว่าพาดหัวข่าวอาชญากรรมทั้งสองภาค มีการใช้กริยา 2 ตัวเรียงกัน รุ่ม+กล่อม กราด+ยิง เผา+ทำลาย ย่อง+ขโมย ตามลำดับ กริยาดังกล่าวแสดงให้เห็นท่าทางที่ชัดเจนขึ้นในการก่อเหตุ

4.2 การใช้อักษรย่อ

การใช้อักษรย่อเป็นลักษณะเด่นของหนังสือพิมพ์ทั้งสองภาค การใช้อักษรย่อในที่นี้หมายถึงการใช้ตัวอักษรลดรูปจากคำเต็มซึ่งหมายรวมทั้งการย่อตามที่ระบุไว้ในพจนานุกรมคำย่อ และการย่อตามที่นักเขียนกำหนดขึ้นมา ผลการวิเคราะห์พบการใช้คำย่อ ดังตัวอย่าง

- (5) จับแก๊งค์สามเฒ่าตักดีกอดผ้าเหลืองออกตระเวนขโมย จยย. (ภาคอีสาน)
- (6) ระเบิดเคลื่อน! 3 วันทั้ง 3 จว. (ภาคใต้)
- (7) สอบงานวันเด็กสพฐ. 1-3 “อปท.” ทุจริตอื้อ- หาดใหญ่ได้สวน (ภาคใต้)

ตัวอย่างที่ 5-7 แสดงให้เห็นถึงการใช้อักษรย่อในพาดหัวข่าวอาชญากรรม โดย จยย. เป็นตัวย่อของคำว่า จักรยานยนต์ จว. ย่อมาจากคำว่า จังหวัด และ อปท. ย่อมาจากคำว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

4.3 การใช้ตัวเลข

การใช้ตัวเลข หมายถึง การใช้สัญลักษณ์บอกจำนวนแทนที่การอ่านเป็นคำ การใช้ตัวเลขเป็นลักษณะที่พบมากในพาดหัวข่าวหน้าหนึ่ง ดังตัวอย่าง

(8) บัดตานีตายเป็นเบือ! 2 ลูกเณร – จนท. อบต. (ภาคใต้)

(9) หนองคายยึดกัญชาแห้ง 200 กก. มูลค่า 3 ล้าน (ภาคอีสาน)

(10) นครพนมเผาทำลายกัญชาจาก 72 คดี รวม 6,372 กก. (ภาคอีสาน)

ตัวอย่างพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งจากตัวอย่างที่ 8 มีการใช้ตัวเลขเช่น 2 แทนคำว่า สอง และมีการใช้ตัวเลขอื่นๆ อีกมากเช่น 200 3 72 6,372 ในตัวอย่างที่ 9 และ 10

4.4 การใช้ส่วนขยายแสดงถึงความรุนแรง

การใช้ส่วนขยายแสดงถึงความรุนแรง หมายถึงส่วนขยายที่ทำให้เห็นภาพความรุนแรงที่ชัดขึ้น เป็นลักษณะที่พบอย่างเป็นลักษณะเด่น ในการนำเสนอพาดหัวข่าวอาชญากรรมในภาคใต้ ดังตัวอย่างที่ 11-12

(11) บัดตานีตายเป็นเบือ! 2 ลูกเณร – จนท. อบต. (ภาคใต้)

(12) สอบงานวันเด็กสพฐ. 1-3 “อปท.” ทุจริตอื้อ- หาดใหญ่ใต้สวน (ภาคใต้)

จากตัวอย่างที่ 11 จะเห็นได้ว่า พาดหัวข่าวอาชญากรรมในภาคใต้มีการใช้ เป็นเบือ เป็นส่วนขยายกริยา ตาย และในตัวอย่างที่ 12 มีการใช้ อื้อ เป็นส่วนขยายกริยา ทุจริต ส่วนขยายดังกล่าวเป็นการขยายให้เห็นภาพของความรุนแรงได้ชัดเจนยิ่งขึ้น การขยายความรุนแรงในวิธีดังกล่าวนี้ไม่พบในพาดหัวข่าวอาชญากรรมในภาคอีสาน

4.5 การใช้คำที่แสดงความหมายเป็นนัย

คำแสดงความหมายเป็นนัย หมายถึง คำที่ได้มีความหมายตรงตัว ในตัวอย่างที่ 13-15 เป็นตัวอย่างที่พบอย่างเป็นลักษณะเด่นเฉพาะในพาดหัวข่าวอาชญากรรมในภาคอีสาน

(13) ชัยภูมิล้างผู้มีอิทธิพลพบทิ้งรถในป่าเหียบ (ภาคอีสาน)

(14) บุกรบ่อนไก่ชนอดีตสจ.รวบนักพนันกว่า 240 คน (ภาคอีสาน)

จากตัวอย่างพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งอาชญากรรมภาคอีสาน มีการใช้ ล้าง ที่หมายถึง ทำให้หมดสิ้นไปโดยใช้สิ่งเช่นน้ำหรือไฟ เป็นต้น ในพาดหัวข่าวอาชญากรรมนี้ใช้คำว่า ล้าง กับผู้มีอิทธิพลที่เป็นคน ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว เราไม่สามารถกำจัดคนเหล่านี้ด้วยน้ำหรือไฟได้ ล้าง ในที่นี้ จึงมีความหมายโดยนัยถึงการปราบปราม จับกุม หรือลงโทษ เป็นความหมายโดยนัย เช่นเดียวกับตัวอย่าง รวบ ในตัวอย่างที่ 14 คำว่า รวบ ที่ปรากฏในความหมายในพจนานุกรมเป็นคำกริยา หมายถึง เอาสิ่งต่างๆ เข้ามาไว้ด้วยกันให้เป็นพอน เป็นมัด เป็นกลุ่มเป็นกอง เป็นต้น เอามือทั้ง 2 ข้างหรือวางแขนโอบรัดสิ่งใดสิ่งหนึ่งเข้าหาตัว คำดังกล่าวเป็นการแสดงความหมายโดยนัย เนื่องจากในความเป็นจริง ตำรวจไม่สามารถรวบนักพนันจำนวน 240 คนได้ในคราวเดียวหรือแม้กระทั่งทีละคน รวบ ในที่นี้จึงสื่อความถึงการเข้าจับกุมไว้ได้ทั้งหมด ถือเป็นความหมายโดยนัย

5. สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์พาดหัวข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์ภาคใต้และภาคอีสาน สามารถสรุปได้ว่า มีการปรากฏของความถี่ในการนำเสนอข่าวที่แตกต่างกัน โดยในระยะเวลา 6 เดือน ภาคใต้มีการนำเสนอข่าวอาชญากรรมด้วยความถี่ที่น้อยกว่าการนำเสนอข่าวในภาคอีสาน

ในด้านการวิเคราะห์ประเภทอาชญากรรม พบว่า ภาคใต้มีการนำเสนอข่าวอาชญากรรมหน้าหนึ่งในประเด็นของระเบิดมากที่สุด รองลงมาเป็นยาบ้าและการพนัน ส่วนการนำเสนอข่าวอาชญากรรมหน้าหนึ่งในภาคอีสานนั้นมีการนำเสนอในหัวข้ออื่นๆ ที่หลากหลาย ได้แก่ อาชญากรรมที่เกิดขึ้นภายในวัด ลักขโมย/ ลักลอบ กลุ่มผู้มีอิทธิพล หลอกหลวง ฆาตกรรม ซึ่งหัวข้อดังกล่าวไม่ปรากฏในหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่งของภาคใต้

ส่วนผลการวิเคราะห์การใช้ภาษาในพาดหัวข่าวอาชญากรรมหน้าหนึ่งของทั้งสองภาค พบว่า มีการใช้คำกริยาเรียงที่สื่อถึงท่าทาง การใช้อักษรย่อ การใช้

ตัวเลข การใช้ภาษาที่พบอย่างเป็นลักษณะเด่นของหนังสือพิมพ์ภาคใต้ ได้แก่ การใช้ส่วนขยายที่แสดงถึงความรุนแรง การใช้ภาษาที่เป็นลักษณะเฉพาะที่พบในหนังสือพิมพ์ภาคเหนือ ได้แก่ การใช้คำที่มีความหมายเป็นนัย โดยข้อสรุปดังกล่าวทั้งในด้านความถี่ ประเภทของพาดหัวข่าวและภาษาที่พบเป็นลักษณะที่น่าสนใจของหนังสือพิมพ์แต่ละภาค ซึ่งผู้วิจัยจะได้อภิปรายต่อไป

เมื่อพิจารณาถึงประเด็นของความถี่ในการนำเสนอข่าวร่วมกับประเภทของข่าวอาชญากรรม ดังที่แสดงให้เห็นในตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าภาคใต้มีการนำเสนอข่าวน้อยกว่าภาคอีสาน และมีการนำเสนออยู่เพียงเดือนใดเดือนหนึ่ง มิได้มีการกระจายการนำเสนอออกไปเหมือนการนำเสนอข่าวของภาคอีสาน นอกจากนี้เมื่อพิจารณาประเด็นความถี่ประกอบกับผลการวิจัยที่พบด้านประเภทข่าวอาชญากรรมภาคใต้ ดังที่แสดงให้เห็นในตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า ลักษณะดังกล่าวยังสามารถสะท้อนให้เห็นถึงการเลือกในการนำเสนอข่าวของนักหนังสือพิมพ์และ/หรือบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ภาคใต้เฉพาะในประเด็นที่รุนแรงหรือเร่งด่วนเท่านั้น ดังนั้น การเลือกนำเสนอดังกล่าวจึงสะท้อนให้เห็นว่า ภาคใต้มีการเลือกนำเสนอเฉพาะข่าวที่รุนแรงหรือเป็นประเด็นร้อนในขณะนั้นเป็นจำนวนมาก เช่น เหตุการณ์เกี่ยวกับระเบิด แสดงให้เห็นว่าประเด็นดังกล่าวเป็นเรื่องที่คนให้ความสนใจเนื่องจากเป็นการนำเสนอเหตุการณ์ของสังคมที่มีความรุนแรง เกิดเหตุการณ์บ่อยครั้ง ดังนั้นบรรณาธิการจึงนำเสนอเหตุการณ์ที่ไม่ปกตินี้แก่ผู้อ่าน เพราะอยู่ในความสนใจของคนทั่วประเทศ อีกทั้งกระทบกับคนในพื้นที่ทางด้านชีวิตและความปลอดภัย รวมถึงคนจำนวนมากที่อาจจะได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ ข้อค้นพบดังกล่าว สนับสนุนแนวคิดของปริณดา เรืองศักดิ์ (2554) ที่กล่าวว่า ข่าวอาชญากรรมเป็นการนำเสนอความผิดปกติของสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผู้อ่านระมัดระวังตัว ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลของการปรากฏพาดหัวข่าวประเภทนี้เป็นจำนวนมาก ในขณะที่ภาคอีสานอาจไม่ได้ปรากฏเหตุการณ์ในลักษณะดังกล่าวจึงทำให้ไม่ปรากฏในพาดหัวข่าว ดังนั้นจึงมีการเน้นข่าวอาชญากรรมหรือให้ความสำคัญกับข่าวในลักษณะอื่นที่มากกว่า

นอกจากนี้เมื่อสังเกตหัวข้อข่าวอาชญากรรมด้านในฉบับของหนังสือพิมพ์ภาคใต้ในเดือนนั้นและเดือนอื่นๆ พบว่า มีข่าวอาชญากรรมเกิดขึ้นอีกหลายข่าวใน

ภาคใต้ ซึ่งเป็นประเด็นที่มีความรุนแรงรองลงมาคล้ายคลึงกับหัวข้อของภาคอีสาน แต่ไม่ได้รับการถูกคัดเลือกให้เป็นพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ภาคใต้ ลักษณะที่พบนี้สามารถกล่าวได้ว่า การไม่นำข่าวอาชญากรรมมาเป็นพาดหัวข่าว มิได้หมายความว่าไม่มีข่าวอาชญากรรมเกิดขึ้น หากแต่เป็นการให้ความสำคัญของประเภทข่าวของบรรณาธิการที่จะยกขึ้นมาเป็นพาดหัวข่าว ข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นถึงการเลือกนำเสนอข่าวของทั้งสองภาคว่า การเลือกนำเสนอข่าวหน้าหนึ่งของทั้งสองภาคมีความแตกต่างกันและแสดงให้เห็นถึงการให้ความสนใจของผู้อ่านด้วย ดังที่ดานูตา (Danuta, 1998) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับผู้อ่านและการนำเสนอพาดหัวข่าวไว้ว่า พาดหัวข่าวจะเป็นสิ่งแรกที่ผู้อ่านสังเกตเห็นและหยิบขึ้นมาอ่าน ดังนั้นการนำเสนอข่าวของบรรณาธิการสามารถสะท้อนให้เห็นได้ว่าสังคมนั้นๆ ให้ความสำคัญกับสิ่งใด

เมื่อกล่าวถึงการให้ความสำคัญกับเรื่องที่นำเสนอ ผู้วิจัยจะอภิปรายถึงประเด็นที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่ง นั่นคือการพิจารณาถึงประเภทย่อยๆ ของข่าวอาชญากรรม จะเห็นได้ว่า ภาคอีสานมีการนำเสนอพาดหัวข่าวเกี่ยวกับการขโมย/ลักลอบ มากที่สุด รองลงมาเป็นยาบ้า ซึ่งประเภทอาชญากรรมที่พบนี้เป็นที่น่าสังเกตว่ามีประเภทข่าวอาชญากรรมที่เกิดขึ้นภายในวัดมากถึง 5 ข่าว โดยจัดเป็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นภายในวัดที่เกี่ยวกับการขโมย/ลักลอบจำนวน 4 ข่าว และอาชญากรรมในวัดที่เกี่ยวกับยาบ้าจำนวน 1 ข่าว ผู้วิจัยเห็นว่าในการนำเสนอข่าวทางศาสนาดังกล่าว มีการปรากฏในภาคอีสาน แต่ข่าวลักษณะดังกล่าวไม่ปรากฏในภาคใต้ทั้งพาดหัวข่าวและหัวข้อข่าวภายในฉบับ กล่าวคือไม่ปรากฏข่าวที่เกี่ยวกับวัดและมัสยิดในช่วงดังกล่าว ประเด็นดังกล่าวสะท้อนว่า การไม่ปรากฏข่าวในภาคใต้ มิใช่ไม่เป็นการให้ความสำคัญกับประเด็นทางศาสนา แต่สะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับการกระทำที่ถูกผิดต่อศาสนาของภาคอีสาน อีกทั้งแสดงให้เห็นว่า สังคมอีสานเป็นสังคมที่เน้นศาสนา คนอีสานมองว่าการที่พระสงฆ์ก่อเหตุ หรือแม้กระทั่งการที่มีคนก่อเหตุในวัดเป็นเรื่องใหญ่มากในสังคมภาคอีสาน ดังที่แสดงออกได้จากข่าวที่อยู่ภายในฉบับของหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวกับพระสงฆ์หรือเรื่องภายในวัดจะถูกนำมาเสนอเป็นพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งเสมอ เรื่องดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมทางศาสนาที่แตกต่างกันของทั้งสองวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี

ประการที่สาม จากผลการวิจัยที่พบว่า นักหนังสือพิมพ์ภาคใต้จะมีการใช้กริยาเรียงที่สื่อถึงท่าทาง อีกทั้งใช้ส่วนขยายที่แสดงถึงความรุนแรง ในประเด็นดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การนำเสนอข่าวมิได้เป็นเพียงการรายงานการเกิดขึ้นของเหตุการณ์เท่านั้น แต่มีการบรรยายให้เห็นภาพถึงท่าทางและระดับความมากน้อยของเหตุการณ์ เช่น เป็นเบือ เคลื่อน ผู้วิจัยสังเกตว่า การพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ภาคใต้เป็นไปในทำนองที่กระชับ สั้น ได้ใจความ แต่ก็สามารถใช้ภาษาที่มีการบรรยายให้เห็นท่าทางและความรุนแรงของเหตุการณ์ดังกล่าว ดังจะเห็นได้จากการพาดหัวที่สั้นโดยนับจากคำ ในขณะที่พาดหัวข่าวในภาษาอีสานมีการนำเสนอที่บอกถึงท่าทางเช่นเดียวกัน แต่มิได้ใช้ส่วนขยายที่แสดงถึงความรุนแรง แต่จะมีการอธิบายท่าทางหรือแสดงความรู้สึกผ่านทางตัวเลขหรือสถิติ สิ่งเหล่านี้ทำให้เห็นว่า พาดหัวข่าวของภาคใต้มีความสั้นกระชับ แต่พาดหัวข่าวของภาคอีสานมีการอธิบายเพิ่ม จึงเป็นพาดหัวข่าวที่ยาว ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า ชาวอาชญากรรมภาคอีสานมีการใช้คำที่มีความหมายเป็นนัย ในขณะที่ชาวอาชญากรรมภาคใต้ไม่มีการใช้ภาษาในลักษณะดังกล่าว แต่จะเป็นไปในทำนองที่ตรงไปตรงมา จึงเป็นภาพสะท้อนที่แสดงออกให้เห็นถึงความสั้นกระชับที่แตกต่างกันของทั้งสองวัฒนธรรม กล่าวคือสะท้อนให้เห็นว่า สังคมภาคใต้บริโภคนสารสนเทศที่สั้น กระชับ เนื่องจากเป็นสังคมที่อยู่กับเหตุการณ์ที่มีความรุนแรงมากกว่า จึงต้องมีการนำเสนอผู้อ่านอย่างตรงไปตรงมา เพื่อการสื่อสารที่รวดเร็วมากขึ้น ส่วนสังคมภาคอีสานบริโภคนสารสนเทศที่มีการบรรยายให้ข้อมูลเห็นภาพท่าทาง ตัวเลข และสถิติ เนื่องจากเหตุการณ์ความรุนแรงไม่รุนแรงเท่าในภาคใต้ ดังนั้นจึงสามารถบริโภคข้อมูลที่มีความยาวมากกว่า

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงความสั้นยาวของการนำเสนอพาดหัวข่าว เป็นที่ทราบกันดีว่า ในการนำเสนอพาดหัวข่าวนั้น นักหนังสือพิมพ์หรือบรรณาธิการจะมีการประหยัดพื้นที่ในการนำเสนอพาดหัวข่าว ดังจะเห็นได้จากการใช้ตัวเลขแทนที่การใช้คำอ่าน และการใช้ตัวอักษรย่อแทนที่การเขียนคำเต็มของทั้งพาดหัวข่าว อาชญากรรมภาคใต้และภาคเหนือ ซึ่งเป็นหลักการที่ทราบกันดีในการเขียนพาดหัวข่าวทั้งในภาษาไทย ในภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ ลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การนำเสนอพาดหัวข่าวหน้าหนึ่งของทั้งสองวัฒนธรรมยังคงเป็นไปตามหลักการการประหยัด อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า การใช้อักษรย่อของหนังสือพิมพ์ภาคใต้

มักจะเป็นการใช้อักษรย่อที่บัญญัติไว้ในพจนานุกรม แต่การใช้อักษรย่อของหนังสือพิมพ์ภาคอีสานจะเป็นการสร้างสืสันให้คำย่อเช่น การใช้ จว. แทนคำว่า 'จังหวัด' โดยไม่ใช่ จ. ตามที่ระบุไว้ในพจนานุกรม หรือการใช้คำว่า จยย. แทนคำว่า จักรยานยนต์ เป็นต้น

ดังที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า การนำเสนอข่าวอาชญากรรมของทั้งสองวัฒนธรรมภาคใต้และภาคอีสานมีความแตกต่างกันทั้งในด้านความถี่ของการนำเสนอข่าว การเลือกพาดหัวข่าว และการใช้ภาษา งานวิจัยชิ้นนี้แสดงให้เห็นถึงภาพสะท้อนทางสังคมและการให้ความสำคัญกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดผ่านรูปแบบการนำเสนอพาดหัวข่าวที่แตกต่างกันในประเด็นที่กล่าวมาแล้วนั้นของทั้งสองวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี

รายการอ้างอิง

- กิตติมา อินทร์มรรย. (2557). ตัวบ่งชี้อัตวิสัยในภาษาข่าว. ใน อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (บ.ก.), *รวมบทความประกอบการประชุมระดับชาติ โครงการภาษากับอำนาจ* (น. 142-167). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ชนกพร อังศุวิริยะ. (2557). วาทกรรมความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ผ่านหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคใต้และหนังสือพิมพ์ระดับชาติ. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์*, 31(2), 29-54.
- ปริญดา เรืองศักดิ์. (2554). ข่าวอาชญากรรมกับการเล่าเรื่องผ่านหนังสือพิมพ์. *วารสารนักบริหาร*, 31(2), 205-211.
- เพ็ญภา คล้ายสิงห์โต. (2554). โครงสร้างพาดหัวข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์ไทย: ภาพสะท้อนอุดมการณ์ทางเพศสภาพในสังคมไทย. *วารสารภาษาและวัฒนธรรม*, 30(2), 67-82.
- ผ่าน บาลโพธิ์. (2549). การวิเคราะห์สัมพันธสารภาษาเขียนเพื่อพัฒนาความรู้และการสอน. *วารสารภาษาปริทัศน์*, 23, 68-77.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2550). *ภาษาศาสตร์สังคม* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2553). *ชนิดของคำในภาษาไทย: การวิเคราะห์ทางวากยสัมพันธ์*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และวริศรา จันทรัฐ. (2554). อัตวิสัยในภาษาพูดหัวข่าวของ
หนังสือพิมพ์ไทย. *วารสารภาษาและภาษาศาสตร์*. 30(1), 78-97.
- Bell, A. (1991). *The language of news media*. Oxford: Blackwell.
- Danuta, R. (1998). *The language of newspaper*. New York: Routledge.
- Duanprakhon, P. & Gadavanij, S. (2014). Critical discourse analysis of news
headlines: A Case of youth crime in Thailand. *Journal of Language and
Linguistics*, 32(2), 91-104.
- Shostak, I.G., & Gillespie, D. (2014). Communicative tactics of creating headlines in
British newspaper. *Journal of Procedia -Social and Behavioral Sciences*,
154, 276- 279.